

TEATR

NN

ALERIA

anita żmurko

malarstwo

Malarstwo Anity Żmurko (ur.1970 w Lubaczowie) pełne jest odniesień. Nawet niezbyt skrupulatnie tropiąc odnaleźć można ślady impresjonizmu, symbolizmu, modernistycznej sztuki końca wieku.

Obrazy Anity są jak migocące powidoki, nasycone barwami obłoki tworzące złudne konfiguracje, aluzyjnie napomykające o architekturze. Kościoły, domy, ulice tworzy tkanka efemeryczna i zwiewna. Nasycone błękity nieba kontrastowane są z ciepłymi różami światła słonecznego. Powierzchnia obrazów lśnieniem przypomina lustro wody. Zewsząd bije radość płynąca z zabawy materiał malarską, zestawieniami kolorów, wygładzeniami powierzchni kartonu i ją zakłócającymi zadrapaniami.

Z mżących kolorami obłoków wyłaniają się bardziej konsystentne postacie. Najpierw ten kojarzący się z Mniczem nad brzegiem morza C.D.Fridricha, albo z japonsującymi płótnami Whistlera, mężczyzna w czerniach. Wygląda jak romantyczny artysta stojący sam wobec żywiołu.... przyrody? czy malarstwa?

To właśnie jest najcenniejsze w malarstwie Anity Żmurko. Nie ślady dawnych, 'preeawangardowych' prądów artystycznych, lecz fakt, że obrazy te są nasycone wielką radością malowania, zauroczeniem żywiołem sztuki. Są jej własne.

M.U.

wystawa 28.01.93' -- 20.02.93'